

2. Bank for Development and Foreign Economic Affairs (Vnesheconombank) nalaže se da uz vlastite troškove snosi i troškove Vijeća Europske unije.
3. Europska komisija snosi vlastite troškove.

(¹) SL C 65, 18. 2. 2019.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 25. lipnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Rayonen sad Haskovo, Corte suprema di cassazione – Italija, Bugarska) – QH protiv Varhoven kasatsionen sad na Republika Bulgaria (C-762/18), CV protiv Iccrea Banca SpA (C-37/19)

(Spojeni predmeti C-762/18 i C-37/19) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Socijalna politika – Zaštita sigurnosti i zdravlja radnika – Direktiva 2003/88/EZ – Članak 7. – Radnik kojemu je nezakonito otkazan ugovor o radu i koji je sudskom odlukom vraćen na rad – Uskrsna prava na plaćeni godišnji odmor koji nije iskorišten za razdoblje od otkaza do vraćanja na rad – Nepostojanje prava na novčanu naknadu za neiskorišteni godišnji odmor za isto razdoblje u slučaju naknadnog prestanka radnog odnosa)

(2020/C 279/07)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Rayonen sad Haskovo, Corte suprema di cassazione

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: QH (C-762/18), CV (C-37/19)

Tuženici: Varhoven kasatsionen sad na Republika Bulgaria (c-762/18), Iccrea Banca SpA (C-37/19)

Uz sudjelovanje: Prokuratura na Republika Bulgaria (C-762/18),

Izreka

1. Članak 7. stavak 1. Direktive 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalna sudska praksa na temelju koje radnik koji je nezakonito otpušten, a zatim u skladu s nacionalnim pravom, nakon poništenja njegova otkaza sudskom odlukom vraćen na rad, nema pravo na plaćeni godišnji odmor za razdoblje od dana otkaza do dana njegova vraćanja na rad zato što u tom razdoblju taj radnik nije stvarno radio za poslodavca.
2. Članak 7. stavak 2. Direktive 2003/88 treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalna sudska praksa na temelju koje, u slučaju prekida radnog odnosa do kojeg je došlo nakon što je dotični radnik nezakonito otpušten, a zatim u skladu s nacionalnim pravom, nakon poništenja njegova otkaza sudskom odlukom vraćen na rad, taj radnik nema pravo na novčanu naknadu za neiskorišteni plaćeni godišnji odmor za razdoblje od dana nezakonitog otkaza do njegova vraćanja na rad.

(¹) SL C 54, 11. 2. 2019.
SL C 182, 27. 5. 2019.